

saadan urigtig Opfattelse af, hvad der har været alles Mening at udtale med denne Paragraf, at den nævnte Begrænsning er indført. Det er i Virkeligheden altsaa ogsaa kun en rent formel Ændring i Forhold til den Tanke, som man har ment at nedlægge i Forslaget. — Lige over for Ændringsforslaget Nr. 47 kan jeg ikke se andet, end at Udtrykket, at Sygekasseeinspektoren „gennem Regnskaberne eller paa anden Maade“ faar Grund til at formode det ene eller det andet, er det samme som, at han faar Grund til at formode det. „Gennem Regnskaberne eller paa anden Maade“ er alle de Maader, hvorigennem overhovedet en Sygekasseeinspektør kan komme til at erkende, at der er noget galt paa Færde. Det forekommer mig at være af de Overflødigheder, af hvilke vort Lovsprog lider saa meget, at beholde en saadan almindelig Udtalelse, som i Virkeligheden ikke siger noget som helst; for at det først og fremmest er Regnskaberne, hvoraf han skal hente sin Formening om Kassens Formuestilstand, er jo givet af selve Sagen. Naar det er den Mand, der netop paa Embedsdegne har at gennemgaa Regnskaberne, følger det af sig selv, at han ikke kan springe dem over i sin Burdering af, hvorledes en Kassens Formuestilstand er. — For at komme tilbage til det omtvistede Nr. 32, hvor jeg er saa villig som nogen til for en Del af Ændringernes Vedkommende at tage det tilbage, som kunde menes at være galt, skal jeg selvfølgelig heller ikke, hvis det er den eneste Udvej, have noget imod at tage det hele tilbage, hvorved jeg dog beklager . . . (Ordføreren [Boisen]: Det kan De ikke). Nej, det kan jeg ikke gøre uden Bemyndigelse undtagen paa egne Vegne. Jeg taler ogsaa i dette Øjeblik kun paa egne Vegne . . .

Formanden (Høgsbro): Forslaget er kun stillet af det ærede Medlem alene og kan altsaa tages tilbage af ham alene.

Ordrer: Jeg skal ikke opholde mig derved; jeg har jo dog den moralske Baggrund, at Forslaget har fundet Tilslutning hos det øvrige Udvalg, men jeg vilde sige, at det saa vil gøre mig ondt, at der bliver staaende noget af, hvad jeg vil kalde Rancellistilen, som støder min sproglige Samvittighed, disse mange Navneord, „den syges Henbringelse“, „bemeldte Læge eller Fordemoder“ o. s. v., lyder noget stift og kantet, men det er underordnet, og det finder jeg mig villig i, saafremt en Realitetsændring ikke ad anden Vej kan undgaaes. — Jeg tror dermed at have udtalt mig om de Spørgsmaal, som den ærede Minister fremdrog, undtagen om det

ene Ord „Bedtægt“. Der er det ikke usandsynligt, at Ministeren har Ret i, at man fuldt saa hyppig bruger Udtrykket „Bedtægter“; men det vil næppe være umuligt ogsaa i mange Tilfælde at paavise den anden Sprogbrug, og det vilde være heldigt, om man slog fast, at hver enkelt Sygekassee har sin „Bedtægt“, fordi der derved bliver Mulighed for at skelne, naar man taler om Sygekasseebedtægter, mellem den enkelte Sygekassee „Bedtægt“ i Modsetning til andre Sygekassee „Bedtægter“ og saa de enkelte Dele af hver enkelt Sygekassee „Bedtægt“, hvilket man ikke vil kunne skelne imellem, hvis man bruger „Bedtægter“ baade om det hele under et og om hvert enkelt Led af en enkelt Bedtægt sammen med alle de andre Led deraf. Man indvinder et Begreb, som gør det lettere at kunne holde Ting ude fra hinanden, som ellers let vilde flyde sammen.

Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 32, som jeg altsaa formelt og endeligt ikke endnu har taget tilbage, forbeholder jeg mig at tage det tilbage, hvis der ikke fra anden Side i Salen skulde ytres stort Ønske om, at jeg fastholder det.

Indenrigsministeren (Singerlev): Med Hensyn til Ordene „Bedtægt“ og „Bedtægter“ er jeg tilbøjelig til at slutte mig til det ærede Medlems Opfattelse, at det vilde være nok saa heldigt at sige „Bedtægt“; men jeg maa hævde, at Sprogbruken hidtil har været „Bedtægter“. Der fremkommer næsten aldrig nogen Anmodning om Betræftelse paa den Slags Bestemmelser, uden at de benævnes „Bedtægter“. Jeg skal dog ikke gøre nogen Indvendning derimod, da det er et mere ligegyldigt Spørgsmaal. Hvorfor jeg egentlig vilde sige et Par Ord, er, fordi den ærede Forslagsstiller nu angiver sin Stilling noget anderledes, end jeg havde Grund til at forstaa fra først af. Jeg troede, det var Redaktionsændringer; men det ærede Medlem fører det noget videre og siger, at det er ikke blot Redaktionsændringer, men en Analyse af den Tanke, som ligger i de forskellige Forslag. Og selv om man der kommer til at røre noget ved Forslaget, saa udfører det ærede Medlem, naar han tror at træffe den Tanke, Udvalget har haft, eller som ligger i Lovforslagets Bestemmelser, denne Tanke paa en ny Maade.

Hvad angaar Forslagene under Nr. 24, 27 og 42, tror jeg, det ærede Medlem vil indrømme mig, at det, der nu staar i Lovforslaget, er sikkert og giver ikke Anledning til Misforstaaelse. Det, det ærede Medlem vil have indsat, giver derimod Anledning til fremtidige Fortolkninger. Nu er jeg tilbøjelig